

Aleg. 5.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego z usprawiedliwieniem zwiększonych wydatków wstawionych do preliminarza budżetu kraj. szpitala powsz. we Lwowie w Rubr. I. poz. 4, 14 i 15; w Rubr. II. poz. 16, 20, 21 i 22.

Wysoki Sejmie!

Wskutek przeniesienia oddziału położniczego kraj. szpitala powsz. we Lwowie do nowozbudowanego gmachu i umieszczenia tamże chorych ginekologicznych, tudzież z powodu ukończonej adaptacji realności zakupionej na pawilon dla chorych zakaźnych — okazała się nieodzowna potrzeba powiększenia tak służby lekarskiej, jakoteż oddziałowej i administracyjnej, poczynając od 1 stycznia 1895 r. Wraz z oddziałem położniczym przeniesionym zostanie z nowego gmachu oddział chorób kobiecych (ginekologiczny), połączony obecnie z oddziałem dla chorób nerwowych i stacją obserwacyjną — w interesie chorych jest bowiem wskazanem, ażeby ordynacja na obu oddziałach powierzona była prymaryuszowi oddziału położniczego — który wraz z ginekologicznym liczyć będzie 140 łóżek.

Ze względu na tę liczbę chorych i różnorodność chorób wymaga należyta obsługa lekarza, ażeby lekarz ordynujący miał dwóch pomocników, a to jednego dla oddziału położniczego, drugiego zaś dla ginekologicznego, bo na każdym z nich odbywa się bardzo wiele rękoczynów, którym prymaryusz żadną miarą sam poddaćby nie mógł, będzie więc musiał wyręczać się pomocnikiem posiadającym w tym dziale chorób odpowiednią zdolność i rutynę. Jak długo oddział ginekologiczny połączonym był z oddziałem dla chorób nerwowych i obserwacyjnym, posiadał tylko 20 łóżek, a pomimo to zachodziła potrzeba przydzielenia doń jednego z najlepszych lekarzy młodszych i to z ujmą dla innych oddziałów, chociaż chore wymagające operacji odsyłane bywały na oddział chirurgiczny.

Obecnie zaś przy powiększeniu oddziału ginekologicznego do 40 łóżek i umieszczenie w nim wszystkich chorych operacyjnych, okazuje się niezbędną potrzebą ustanowienia jeszcze jednej posady sekundaryusza klasy I.

Sekundaryusz ten ze względu na dobro chorych i zakładu zamieszkać też musi przy powyższym oddziale tak samo jak sekundaryusz oddziału położniczego. Jakkolwiek bowiem skutkiem przeniesienia chorych ginekologicznych do nowego zakładu zmniejszy się nieco liczba cho-

rych na oddziale chorób nerwowych, niepodobnem byłoby ujmować temu oddziałowi rutynowego lekarza (sek. kl. I.) tem mniej, gdy obsługa lekarska tegoż oddziału wraz z obserwacyjnym wymaga siły doświadczonej w zastosowywaniu elektryczności i masażu.

Nowo urządzony pawilon dla chorób zakaźnych posiadać będzie 40 łóżek. Z chwilą otwarcia tego pawilonu dla użytku chorych, które również z dniem 1 stycznia 1895 nastąpi — zapewnioną mu być musi odpowiednia opieka lekarska, która tylko lekarzowi starszemu posiadającemu specjalne wykształcenie i nabytą praktykę w tym dziale powierzoną być może i który wyłącznie temu oddziałowi byłby oddany.

Praktyka wykazała bowiem, że lekarz ordynujący w zakładzie dla chorych zakaźnych nie powinien uczęszczać na inne oddziały chorych ażeby nie spowodować zakażenia. ChOROBY zaś z natury swej ciężkie i niebezpieczne, wymagają ustawicznej obecności lekarza o każdej porze dnia i nocy i z tych powodów wskazaniem jest, iżby on zamieszkał w tym pawilonie.

Etat lekarzy pomocniczych szpitala lwowskiego jest stosunkowo do liczby oddziałów i nieustannego przepelnienia tak szczupłym, że zaledwie wystarczyć może do obsługi oddziałów w gmachu głównym pomieszczonech. O uszczupleniu zatem tej liczby lekarzy przez wyznaczenie jednego ze starszych i doświadczeńszych do pawilonu zakaźnych nawet pomyśleć nie można zwłaszcza — gdy pawilon ten mieszczący 40 łóżek będzie niewątpliwie zawsze kompletnie obłożony chorymi, albowiem przeniesieni będą doń nie tylko chorzy zakaźni mieszczący się dotąd w gmachu głównym, ale również chorzy pomieszczeni czasowo w budynku odnajętym od Zarządu szpitala św. Zofii, który wobec przepelnienia gmachu szpitala głównego — a przeważnie obawy niebezpieczeństwa dla innych oddziałów miejsca tamże znaleźć nie mogli.

Z powodów wyżej przytoczonych okazuje się tedy niezbędnem utworzenie dla obsługi lekarskiej pawilonu dla zakaźnych jednej posady sekundaryusza klasy I. z dodaniem pomieszkania opalonego i oświetlonego — tudzież jednej Siostry Miłosierdzia.

Podobnie jak służba lekarska odpowiednio do koniecznych wymogów, jakie przeniesienie oddziału położnic i ginekologicznego do kraj. zakładu położnic, tudzież chorych zakaźnych do nowego pawilonu z natury rzeczy przedstawia — musi też być zwiększonym również personal administracyjny i służba dozorca, mianowicie z powodu odrębnego położenia kraj. zakładu położnic i oddalenia jego od głównego gmachu szpitala powsz., okazała się potrzeba utworzenia dla kancelaryi tegoż zakładu osobnego urzędnika t. j. trzeciego pisarza etatowego. Wobec zaś nader zwiększonej czynności, jaką z chwilą otwarcia kraj. zakładu położnic, tudzież pawilonu dla zakaźnych będzie miał do spełnienia dotychczasowy funkcyjaryusz nieetatowy pełniący obowiązki dozorca gmachu szpitala głównego — wszelkie względy słuszności i na dobro gmachów, zakładów krajowych przemawiałyby za tem, iżby dotychczasową nieetatową posadę dozorca domu przemienił na posadę stałą przyznając temu funkcyjaryuszowi płacę pisarza etatowego, 3 dodatki pięcioletnie po 50 ztr., mieszkanie i wikt w naturze. Wydział krajowy nie wahał się wstawić do preliminarza budżetu stosownych propozycji w tej mierze w przekonaniu, że tak charakter kraj. zakładu położniczego i czynności jakie kancelarya tegoż będzie miała do spełniania, uzasadniały konieczność powierzenia onych urzędnikowi stałemu.

Te same względy przemawiają również za ustanowieniem etatowej posady dozorca gmachów, a to szpitala głównego, kraj. zakładu położnic i pawilonu dla zakaźnych, który mając przyszłość zapewnioną z tem większem poświęceniem i pożytkiem spełniać będzie swoje obowiązki.

Wreszcie przechodząc do zwiększenia wydatku preliminowanego na pomnożenie służby oddziałowej, a niechcąc użyć Wys. Izby przytaczaniem szczegółów do każdej pozycji zamieszczonej w preliminarzu, Wydział krajowy ma zaszczyt zaznaczyć, że potrzeba powiększenia służby tej, jakkolwiek z natury rzeczy wynika, poddaną była skrupulatnemu i ścisłemu ocenieniu i propozycje w tej mierze zamknięte w granicach rzeczywistej konieczności.

Wydział krajowy wnosi tedy: Wysoki Sejm raczy usprawiedliwienie powyższe przyjąć do swej wiadomości i zatwierdzić wnioski zamieszczone w tym kierunku w preliminarzu budżetu kraj. szpitala powszechnego we Lwowie na rok 1895.

Nadto wnosi Wydział krajowy:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

I. W ustanowionym przez Wys. Sejm krajowy w roku 1875 etacie posad i plac przy szpitalu lwowskim w ustępie I. B. „*Służba lekarska*“.

a) *Dla zakładu chorych* pod poz. 4 ma być dziewięciu (9) sekundaryuszy kl. I.

b) *Dla zakładu położnic* pod poz. 2 dwóch sekundaryuszków klasy I.

II. D. *Służba administracyjna* pod poz. 3 ma być trzech pisarzy, zaś jako poz. 4.

Dozorea domu z placą 600 zlr. rocznie, trzema dodatkami pięcioletnimi po 50 zlr., z pomieszaniem i wiktem w naturze.

We Lwowie dnia 19. października 1894

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

Sanguszko m. p.

Sprawozdawca:

Dr. Franciszek Horszard w. r.

Członek Wydziału krajowego.

